

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-158-25

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Limie dnia 28 maja 2025 r.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Sprawiedliwości oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Limie dnia 28 maja 2025 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Limie dnia 28 maja 2025 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

W stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru brak jest umowy dwustronnej regulującej problematykę pomocy prawnej w sprawach karnych, a dotychczasowe podstawy współpracy, prowadzonej w oparciu o międzynarodową zasadę wzajemności i odpowiednie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (dalej: k.p.k.; Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.) uznać należy za niewystarczające.

Obecnie głównym problemem w realizacji wniosków o pomoc prawną jawi się długi czas ich wykonywania przez stronę peruwiańską, co negatywnie wpływa na efektywność działania polskiego wymiaru sprawiedliwości, a tym samym wydłuża trwanie postępowań karnych. Zatem celowym jest doprowadzenie do wejścia w życie *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Limie dnia 28 maja 2025 r.* (dalej: Umowa), aby potencjalne korzyści z niej płynące dla strony polskiej mogły zostać zrealizowane.

Negocjacje Umowy odbywały się w drodze dyplomatycznej, w formie pisemnej, wideokonferencji, jak i bezpośrednio. Z uwagi na rozbieżności między systemami prawnymi obu państw, specyficzny sposób działania administracji peruwiańskiej, pandemię COVID-19 oraz sytuację wewnętrzną w Republice Peru w latach 2022–2023, negocjacje trwały 8 lat. Negocjacje zostały zakończone podczas bezpośredniego spotkania zespołów negocjacyjnych w Limie w dniach 10–12 kwietnia 2024 r., zaś Umowę podpisano dnia 28 maja 2025 r. Tym samym za celowe należy uznać wykorzystanie obecnie sprzyjającego klimatu politycznego w Republice Peru i zachęcenie strony peruwiańskiej do jak najszybszego zakończenia niezbędnych procedur krajowych dotyczących Umowy, m.in. przez doprowadzenie do ratyfikacji Umowy po stronie polskiej.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Umowa jest wzorowana na przepisach zawartych w następujących umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską:

- A. **dwustronnych**, w tym: *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, sporządzonej w Ottawie dnia 12 września 1994 r.* (dłj: umow Kd; Dz. U. z 1997 r. poz. 365); *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczącej stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej*

w sprawach karnych, sporządzonej dnia 10 lipca 1996 r., zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., sporządzonej w Warszawie dnia 9 czerwca 2006 r. (dalej: umowa z USA; Dz. U. z 2010 r. poz. 91); Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Peru o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Limie dnia 27 maja 2014 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 454); Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Federacyjną Republiką Brazylii o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Brasílii dnia 26 listopada 2012 r. (dłj: umowBrlyi; Dz. U. z 2018 r. poz. 1988);

- B. **wielostronnych**, w tym: Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej w Brukseli dnia 29 maja 2000 r. oraz Protokołu do Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r., sporządzonego w Luksemburgu dnia 16 października 2001 r. (dłj: KonwUE; Dz. U. z 2007 r. poz. 950) i Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych, sporządzonej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r. (Dz. U. z 1999 r. poz. 854) wraz z Protokołami dodatkowymi do tej konwencji (Dz. U. z 1999 r. poz. 854 oraz Dz. U. z 2004 r. poz. 1476).

Zakres pomocy udzielanej na podstawie planowanej Umowy jest szeroki i może dotyczyć postępowań przygotowawczych i sądowych. Szczegółowo zakres pomocy reguluje art. 1 Umowy, którego treść wzorowana jest na postanowieniach większości ww. wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych. Istotne w tym kontekście są przepisy art. 1 ust. 2 lit. j w zw. z art. 3 ust. 5 Umowy, które gwarantują, że Umowa pozwoli na udzielanie pomocy także w postępowaniach „z elementem finansowym”, a tajemnica bankowa nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy wykonania wniosku.

Art. 5 Umowy w sposób jednoznaczny i odpowiadający przepisom k.p.k. ustala wymogi formalne wniosków (tj. wymaganą formę, treść, załączniki), co ma ograniczyć przypadki odrzucania wniosków – bez ich realizacji – na podstawie przesłanek formalnych. Umowa reguluje także w sposób szczegółowy tryb przekazywania wniosków i innych dokumentów. W pilnych przypadkach Umowa przewiduje możliwość przekazania pism bezpośrednio między organami centralnymi, także w formie elektronicznej pozwalającej na potwierdzenie ich autentyczności, z zastrzeżeniem, że wszystkie przekazane w ten sposób dokumenty zostaną następnie przesłane w formie papierowej (art. 5 ust. 2 Umowy). Przepis ten uwzględnia rozwój nowoczesnych technologii i pozwala na usprawnienie współpracy państw położonych na

różnych kontynentach i znajdujących się w różnych strefach czasowych¹⁾. Umowa zawiera także regulację stanowiącą, iż przekazywane dokumenty nie będą wymagały legalizacji (art. 21 Umowy).

Zgodnie z art. 2 Umowy zasadniczą rolę w obrocie (tj. w procesie wysyłania, przyjmowania, przekazywania wniosków właściwym organom wymiaru sprawiedliwości) będą odgrywać organy centralne. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej organem centralnym będzie Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny albo przedstawiciel któregośkolwiek z wymienionych podmiotów, zaś w imieniu Republiki Peru – Ministerstwo Publiczne – Urząd Prokuratora Generalnego Republiki Peru. Zgodnie z art. 2 ust. 3 Umowy organy centralne będą uprawnione do utrzymywania kontaktów bezpośrednich (tj. z pominięciem drogi dyplomatycznej), w języku angielskim, co usprawni i uprości realizację wniosków względem dotychczasowej praktyki. Zasadnicza rola organów centralnych została podkreślona poprzez powierzenie im – zgodnie z art. 23 ust. 1 Umowy – funkcji zapewnienia efektywnego stosowania Umowy, tym samym zezwalając im na uzgadnianie środków praktycznych, które uznają za konieczne dla ułatwienia stosowania Umowy (np. konsultacje odnośnie do kwestii technicznych dotyczących przyjmowania wniosków).

Umowa zawiera szereg gwarancji ochrony bezpieczeństwa i interesów, w tym finansowych, Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem nakłada na organy Strony wezwanej m.in. obowiązek odmowy realizacji wniosku, gdyby mogło to naruszyć suwerenność, bezpieczeństwo lub porządek publiczny państwa wezwanego (art. 3 ust. 1 lit. a Umowy) oraz obowiązek nieujawniania informacji i wykorzystywania ich jedynie w celu realizacji konkretnego wniosku (art. 8 Umowy)²⁾, a ponadto precyzyjnie określa podział kosztów wykonania wniosku (art. 7 Umowy) oraz zakreśla granice możliwości działania organów jednej Strony na terytorium drugiej. Art. 6 ust. 3 Umowy statuuje zasadę, że wniosek musi być wykonywany zgodnie z prawem krajowym Strony wezwanej, co gwarantuje, że działania podjęte w tym celu nie będą naruszać polskich norm prawnych.

Umowa zapewnia przejrzysty podział kosztów powstałych w toku wykonywania wniosku (art. 7 Umowy). Został on określony w sposób standardowo przyjęty w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach dwustronnych (zob. m.in. art. 19 umowy z Kanadą) i wielostronnych (zob. m.in. art. 10 ust. 7 Konwencji UE). Jeżeli wykonanie wniosku miałyby wiązać się z wysokimi kosztami, przed jego wykonaniem Strony będą zobowiązane do

¹⁾ Podobne rozwiązanie zawarte jest np. w art. 6 ust. 2 umowy z Brazylią.

²⁾ Podobne rozwiązanie zawarte jest np. w art. 15 umowy z Kanadą.

przeprowadzenia konsultacji w celu ustalenia warunków wykonania wniosku lub kwestii podziału tych kosztów (art. 7 ust. 3 Umowy).

Ograniczeniu kosztów i ułatwieniu współpracy odległych od siebie państw służyć ma również wprowadzenie do Umowy możliwości wykonywania wniosków o pomoc prawną polegającą na przeprowadzeniu przesłuchania w drodze wideokonferencji, a także szczegółowego uregulowania w Umowie zasad takiego przesłuchania (art. 11 Umowy)³⁾. Instytucja wideokonferencji jest stosowana przez polskie organy od wielu lat – w stosunku do świadków oraz biegłych⁴⁾. Dopuszczenie w Umowie takiej formy przesłuchania nie wyklucza wezwania do osobistego stawiennictwa na terytorium drugiej Strony osób, w tym pozbawionych wolności, w celu dokonania czynności procesowych z ich udziałem (art. 14 Umowy). Przejrzystość zasad organizacji, prowadzenia i finansowania wideokonferencji ma na celu ułatwienie stosowania tej formy przesłuchań, a tym samym pośrednio zachęca organy wymiaru sprawiedliwości do wykorzystywania efektywniejszych rozwiązań.

Zgodnie z aktualną polską praktyką traktatową, m.in. wzorem Umowy z USA, w art. 22 Umowy przewidziano, iż nie ogranicza ona możliwości udzielenia pomocy prawnej w sprawach karnych na podstawie innej umowy międzynarodowej (np. wiążącej obydwie strony *Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, sporządzonej w Wiedniu dnia 20 grudnia 1988 r.*, Dz. U. z 1995 r. poz. 69) lub na podstawie uzgodnionych dotychczas praktyk. Rozwiązanie to daje Stronom maksymalną elastyczność.

Umowa zawiera także przepisy mające na celu zapewnienie ochrony praw osób, których wnioski dotyczą. Przykładowo, w art. 3 ust. 1 Umowy ujęty został katalog podstaw odmowy wykonania wniosku. Wynika z niego, że odmawia się wykonania wniosku, jeżeli:

- a) wykonanie wniosku o pomoc naruszyłoby suwerenność, bezpieczeństwo lub porządek publiczny Strony wezwanej,
- b) wniosek o pomoc dotyczy przestępstwa o charakterze politycznym lub faktów z nim powiązanych,
- c) wniosek o pomoc dotyczy przestępstwa wojkowego, które nie stanowi przestępstwa w świetle powszechnego prawa karnego,

³⁾ Precyzyjne brzmienie art. 11 Umowy zostało sformułowane w oparciu o art. 10 Konwencji UE i art. 8bis umowy z USA.

⁴⁾ W stosunku do oskarżonych odnośne zasady i warunki określone są w art. 250 § 3b, art. 374 § 3 lub art. 390 § 2 i 3 k.p.k.

- d) istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że wniosek o pomoc został wydany w celu ścigania, ukarania lub prowadzenia innych czynności wobec osoby z powodu jej pochodzenia etnicznego, płci, wyznania, narodowości lub przekonań politycznych,
- e) głównym celem wniosku było ustalenie wymiaru podatku lub potrącenie go u źródła.

Umowa gwarantuje, odpowiadającą standardom europejskim, ochronę danych osobowych na każdym etapie realizacji wniosków. Ochronę tę należy oceniać m.in. przez pryzmat zasad sformułowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW, dalej: DODO (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89) implementowanej do krajowego porządku prawnego ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).

Ochrona danych osobowych będzie realizowana w oparciu o przepisy samej Umowy (art. 20), jak i o przepisy prawa krajowego, w szczególności k.p.k. (np. art. 95b, art. 147 § 2c i 4, art. 148a, art. 181, art. 355, art. 360–364) stanowiących uszczegółowienie (w zakresie postępowań karnych, w tym z elementem międzynarodowym) właściwych przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.), (m.in. art. 31 ust. 3, art. 47, art. 51). Mechanizm ochrony danych osobowych w umowach międzynarodowych z zakresu współpracy prawnej w sprawach karnych *sensu largo* (pomocy prawnej, ekstradycji i przekazywania osób skazanych) z państwami pozaeuropejskimi został opracowany przez Ministra Sprawiedliwości we współpracy z Ministrem do spraw Unii Europejskiej (właściwym do interpretacji prawa Unii Europejskiej, także w zakresie ochrony danych osobowych; w szczególności tymi przepisami, które dotyczą kultury i sztuki) Przewodniczącym Urzędu Ochrony Danych Osobowych). Po raz pierwszy został zastosowany w umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentyny o ekstradycji, ratyfikowanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dnia 4 listopada 2020 r. i oczekującej obecnie na zakończenie procedury ratyfikacyjnej po stronie argentyńskiej.

Ustalony dla potrzeb Umowy mechanizm (stosowany obecnie w oparciu o przepisy k.p.k.) przewiduje, że decyzję o przekazaniu konkretnych danych osobowych, ich zakresie i ewentualnych warunkach, na jakich będą one mogły być przetwarzane przez partnera

zagranicznego, podejmować będzie organ wymiaru sprawiedliwości, który owe dane przekazuje za granicę. Jest on bowiem jedynym podmiotem będącym w posiadaniu odpowiednich informacji i wiedzy umożliwiających jej podjęcie. Jest to zasada analogiczna do przewidzianej w art. 37 ust. 1 lit. b DODO. Decyzję tę organ będzie podejmować, uwzględniając m.in. standardy ochrony praw człowieka, w tym poziom ochrony danych osobowych, wynikający m.in. z zobowiązań międzynarodowych, przepisów prawa krajowego, oceny odpowiednich instytucji międzynarodowych. Do takiej analizy i oceny sąd i prokurator są zobowiązani na podstawie art. 3 ust. 1 lit. a Umowy oraz art. 588 § 2 k.p.k., który stanowi, że „sąd i prokurator odmawiają udzielenia pomocy prawnej i przekazują odmowę właściwym organom obcego państwa, jeżeli żądana czynność byłaby sprzeczna z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej albo naruszałaby jej suwerenność”. Nakazują one badanie każdej czynności procesowej, w tym przekazania danych we wniosku albo odpowiedzi na niego, pod kątem klauzuli porządku prawnego – więc niesprzeczności z przepisami polskiego prawa krajowego oraz zobowiązań międzynarodowych, w tym wynikających z instrumentów prawa Unii Europejskiej, Rady Europy i Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wymienione wyżej obowiązki organu wymiaru sprawiedliwości zostały także ujęte w szczególnych przepisach samej Umowy: m.in. w jej art. 8 ust. 2, który reguluje możliwość żądania ograniczenia dostępności (np. ograniczenia kręgu podmiotów uprawnionych do dostępu do przekazywanych danych oraz zakresu możliwości wykorzystania jedynie do realizacji wniosku – zasada ograniczenia celu) i w art. 6 ust. 3 Umowy wymagającym wykonywania wniosków zgodnie z prawem krajowym, a także w przepisach Umowy statuujących podstawy odmowy wykonania wniosku (art. 3 ust. 1 lit. a Umowy). Istotne zabezpieczenia danych osobowych wprowadza także art. 5 Umowy, który precyzyjnie wyznacza, jakie informacje, w tym zawierające dane osobowe, ma zawierać wniosek, zapewniając, że żadne inne dane, o ile nie są one niezbędne do wykonania konkretnego wniosku, nie będą przekazywane (zasada minimalizacji).

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Umowy, wraz z określeniem źródeł finansowania

Skutki społeczne: Najistotniejszym z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej skutkiem społecznym wejścia w życie Umowy będzie przyspieszenie i uproszczenie postępowań karnych wymagających współpracy prawnej z Republiką Peru. Wesprze to realizację sprawiedliwościowych, resocjalizacyjnych i prewencyjnych celów prawa karnego i polityki

karnej oraz przyczyni się do poprawy stanu przestrzegania prawa, a tym samym bezpieczeństwa obywateli polskich.

Skutki gospodarcze: Ponieważ istotnym i korzystnym skutkiem Umowy będzie usprawnienie współpracy prawnej z Republiką Peru, co dodatnio przełoży się na prawnokarną ochronę obrotu gospodarczego, zawarcie Umowy wpłynie pozytywnie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, rozwój regionalny oraz na rynek pracy.

Skutki finansowe: Wynikające z Umowy zobowiązania strony polskiej będą finansowane w ramach limitu wydatków właściwych dysponentów części budżetowych przewidzianych corocznie w ustawie budżetowej dla Ministra Sprawiedliwości i nie będą stanowiły tytułu do zwiększenia wydatków.

Skutki polityczne: Związanie się Umową będzie wyrazem woli kontynuowania i zacieśniania współpracy z Republiką Peru, a zarazem wpisze się w obecny kierunek polityki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej, zmierzający do pogłębiania współpracy z krajami Ameryki Południowej/Środkowej. Tym samym związanie się Umową pozytywnie wpłynie na polityczną pozycję Rzeczypospolitej Polskiej w tym regionie.

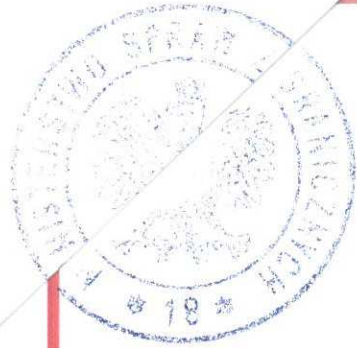
Skutki prawne: Umowa jest zgodna ze standardami międzynarodowymi i z zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wynikającymi z traktatów wielostronnych i dwustronnych. Jest również niesprzeczna z prawem Unii Europejskiej. W związku z tym, iż Umowa zawiera przepisy o charakterze samowystępującym, a ich stosowanie nie będzie uzależnione od wydania ustawy, nie będzie zachodziła konieczność dokonywania zmian w prawie krajowym. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Umowa będzie stanowić samoistne źródło prawa *ex proprio vigore*, podlegające bezpośredniemu stosowaniu w krajowym porządku prawnym⁵⁾, mając pierwszeństwo przed ustawami – takimi jak k.p.k. (zob. wyrok TK z 04.03.2008 r., SK 3/07, § 5.3).

4. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa podlega w Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w myśl art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127), albowiem dotyczy ona wolności, praw i obowiązków obywatelskich osób oskarżonych i innych uczestników postępowania karnego (określonych m.in. w art. 45

⁵⁾ Zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 19.12.2002 r., K 33/02, § 6, a także L. Garlicki, *Polskie Prawo Konstytucyjne: Zarys Wykładu*, Warszawa 2024, s. 165–168.

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) oraz materii objętej obowiązującą regulacją ustawową – m.in. poprzez przepisy k.p.k.

**UMOWA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
REPUBLIKĄ PERU
O WZAJEMNEJ POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH**

Rzeczpospolita Polska i Republika Peru, dalej zwane „Stronami”, dążąc do usprawnienia działań swoich właściwych organów w obszarze prowadzenia dochodzeń i ścigania poprzez współpracę i wzajemną pomoc prawną w sprawach karnych, postanowiły, co następuje:

Artykuł 1

Zobowiązanie do wzajemnej pomocy

1. Strony zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy zobowiązują się udzielać wzajemnej pomocy w obszarze prowadzenia dochodzeń i ścigania w sprawach karnych.
2. Pomoc obejmuje:
 - a) odbieranie zeznań lub oświadczeń;
 - b) wydawanie obiektów i przedmiotów;
 - c) przesłuchiwanie osób w drodze wideokonferencji;
 - d) doręczanie dokumentów;
 - e) ułatwianie stawiennictwa osobistego;
 - f) ustalanie miejsca przebywania lub tożsamości osób oraz ustalanie miejsca znajdowania się obiektów i przedmiotów oraz ich identyfikacja;
 - g) wykonywanie wniosków o wejście do określonego miejsca, przeszukanie i zajęcie;
 - h) czasowe przekazywanie osób pozbawionych wolności jako świadków;
 - i) przechwytywanie komunikacji i blokowanie rachunków;
 - j) przekazywanie informacji o rachunkach bankowych i operacjach związanych z rachunkami bankowymi;

- k) wszelkie inne formy pomocy prawnej, na które zezwala prawo krajowe Strony wezwanej.

Artykuł 2

Organy centralne

1. Każda Strona wyznacza Organ centralny, który składa i odbiera wnioski oraz ułatwia komunikację na podstawie niniejszej Umowy.
2. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Organu centralnego występuje Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny czy przedstawiciel któregośkolwiek z tych organów, zaś w imieniu Republiki Peru w charakterze Organu centralnego występuje Ministerstwo Publiczne – Urząd Prokuratora Generalnego Republiki Peru.
3. W ramach niniejszej Umowy Organy centralne porozumiewają się ze sobą bezpośrednio. Językiem komunikacji jest język angielski.

Artykuł 3

Odmowa wykonania wniosku

1. Strona wezwana odmawia udzielenia pomocy w przypadku, gdy:
 - a) wykonanie wniosku o pomoc naruszyłoby suwerenność, bezpieczeństwo lub porządek publiczny tej Strony;
 - b) wniosek o pomoc dotyczy przestępstwa o charakterze politycznym lub faktów z nim powiązanych;
 - c) wniosek o pomoc dotyczy przestępstwa wojkowego, które nie stanowi przestępstwa w świetle powszechnego prawa karnego;
 - d) istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że wniosek o pomoc został wydany w celu ścigania, ukarania lub prowadzenia innych czynności wobec osoby z powodu jej pochodzenia etnicznego, płci, wyznania, narodowości lub przekonań politycznych;
 - e) głównym celem wniosku było ustalenie wymiaru podatku lub potrącenie go u źródła.
2. W rozumieniu niniejszej Umowy następujące przestępstwa nie są uważane za przestępstwa o charakterze politycznym:
 - a) zabójstwo lub jakiegokolwiek inne przestępstwo przeciwko głowie państwa lub szefowi rządu którejkolwiek ze Stron lub przeciwko członkom ich rodzin;

- b) przestępstwo, za które obie Strony na podstawie wielostronnej umowy międzynarodowej mają obowiązek wydania osoby ściganej albo przekazania sprawy swym właściwym organom w celu podjęcia decyzji w sprawie wszczęcia postępowania karnego;
 - c) zabójstwo, nieumyślne spowodowanie śmierci, umyślne uszkodzenie ciała, ciężkie uszkodzenie ciała lub ciężki rozstrój zdrowia;
 - d) jakiekolwiek przestępstwo polegające na porwaniu lub jakiejkolwiek formie bezprawnego pozbawienia wolności, w tym wzięciu zakładnika;
 - e) podłożenie lub wykorzystanie urządzeń wybuchowych, zapalających lub niszczycielskich, stwarzających zagrożenie życia, powodujących znaczące uszkodzenie ciała lub powodujących znaczącą szkodę na mieniu;
 - f) ludobójstwo lub terroryzm;
 - g) usiłowanie popełnienia lub uczestnictwo w popełnieniu któregośkolwiek z powyższych, jak również udział w związku lub zorganizowanej grupie w zamiarze popełnienia takich czynów.
3. Jeżeli wniosek nie został sporządzony lub przekazany drugiej Stronie zgodnie z niniejszą Umową, Strona wezwana może odmówić udzielenia pomocy. Zanim Strona wezwana odmówi udzielenia pomocy, może zażądać od Strony wzywającej, aby ta naprawiła braki, skorygowała treść lub poprawnie złożyła wniosek w terminie nieprzekraczającym 40 dni.
4. W przypadku odmowy udzielenia pomocy Stronę wzywającą informuje się o przyczynach tej odmowy.
5. Pomocy w sprawie karnej nie odmawia się ze względu na przepisy o tajemnicy bankowej.

Artykuł 4

Podwójna karalność

1. Pomocy udziela się nawet, jeżeli czyn, której dotyczy pomoc, nie jest karalny na gruncie prawa krajowego Strony wezwanej.
2. W przypadku gdy wniosek dotyczy kwestii, o których mowa w artykule 1 ustępie 2 literach g, i oraz j, Strona wezwana może odmówić udzielenia pomocy, jeżeli czyn stanowiący podstawę wniosku nie jest karalny na gruncie jej prawa krajowego.

Artykuł 5

Forma i treść wniosku

1. Wniosek sporządza się na piśmie w języku urzędowym Strony wzywającej i przekazuje się wraz z tłumaczeniem na język urzędowy Strony wezwanej.
2. W pilnych przypadkach wniosek i załączone dokumenty mogą zostać przekazane między Organami centralnymi Stron drogą elektroniczną, pod warunkiem że zachowane zostaną wymogi dotyczące ich uwierzytelnienia. W każdym razie Strony następnie przekazują sobie oryginały wniosku i załączonych dokumentów, sporządzone zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, poprzez Organy centralne lub w drodze dyplomatycznej.
3. Wniosek zawiera:
 - a) nazwę organu właściwego, przeprowadzającego procedurę, której dotyczy wniosek;
 - b) wskazanie kwalifikacji prawnej czynu, informacje o sytuacji prawnej, opis okoliczności faktycznych, jak i stosownych przepisów prawa krajowego;
 - c) opis dowodów, informacji i innych form pomocy, o które składany jest wniosek;
 - d) oświadczenie o celu, dla którego składany jest wniosek o dowody, informacje i inne formy pomocy.
4. W razie potrzeby i możliwości należy również zawrzeć:
 - a) informacje o tożsamości i miejscu zamieszkania osoby, która ma przekazać dowody lub informacje;
 - b) informacje o tożsamości i miejscu zamieszkania osoby, na rzecz której należy dokonać doręczenia;
 - c) informacje o statusie prawnym danej osoby oraz sposobie, w jaki należy dokonać takiego doręczenia;
 - d) informacje o miejscu przebywania i tożsamości osób poszukiwanych, jak też o miejscu znajdowania się poszukiwanych obiektów;
 - e) dokładny opis miejsca lub osoby, które należy przeszukać, oraz obiektów, które należy zająć;
 - f) opis sposobu, w jaki należy odebrać i utrwalić zeznania lub oświadczenia;
 - g) listę pytań, które należy zadać osobie, lub okoliczności, o które osoba będzie pytana;
 - h) opis konkretnej procedury, którą należy zastosować przy wykonywaniu wniosku;

- i) informacje o osobach wskazanych we wniosku, które będą obecne przy jego wykonywaniu;
- j) informacje o należnościach, wydatkach i opłatach, które przysługują stawającemu na terytorium Strony wzywającej jako świadek lub biegły;
- k) informacje o terminach powiązanych z wnioskiem;
- l) określenie wymogów związanych z poufnością;
- m) wszelkie informacje, które należy przekazać Stronie wezwanej tak, aby ułatwić wykonanie wniosku.

Artykuł 6

Wykonanie wniosków

1. Organ centralny Strony wezwanej niezwłocznie rozpatruje wniosek. Właściwy organ Strony wezwanej dokłada wszelkich starań, aby wykonać wniosek. Właściwe organy Strony wezwanej wydają wezwania, nakazy przeszukania i inne zarządzenia, które są niezbędne do wykonania wniosku.
2. Organ centralny Strony wezwanej dokonuje wszelkich niezbędnych ustaleń we współpracy z właściwym organem w celu reprezentacji Strony wzywającej we wszelkich postępowaniach prowadzonych na terytorium Strony wezwanej, wynikających z wniosku.
3. Wnioski wykonuje się zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy i prawem krajowym Strony wezwanej. Sposób wykonania, o którym mowa jest we wniosku, stosuje się w zakresie, w jakim zezwala na to prawo krajowe Strony wezwanej.
4. Jeżeli Strona wezwana przekaze informację, iż wykonanie wniosku zakłóciłoby dochodzenie, ściganie lub inne postępowanie prowadzone na terytorium tej Strony, wówczas Strona wezwana może odroczyć wykonanie wniosku lub uzależnić je od spełnienia innych warunków uznanych za niezbędne, za porozumieniem ze Stroną wzywającą. Strona wzywająca, która akceptuje tę pomoc udzieloną zgodnie z takimi warunkami, stosuje się do nich.
5. Strona wezwana dokłada wszelkich starań, aby zachować wniosek i jego treść w poufności, jeżeli jest to wymagane przez właściwy organ Strony wzywającej. Jeżeli wniosek nie może zostać wykonany bez naruszenia poufności, Strona wezwana informuje o tym Stronę wzywającą i Strona wzywająca decyduje, czy mimo to wniosek ma zostać wykonany.
6. Organ centralny Strony wezwanej udziela odpowiedzi na uzasadnione zapytania organu centralnego Strony wzywającej w sprawie postępów w wykonywaniu wniosku.

7. Jeżeli wykonanie wniosku zostało opóźnione, odroczone lub częściowo czy całkowicie uniemożliwione, Organ centralny Strony wezwanej podaje do wiadomości Organu centralnego Strony wzywającej powody zaistniałej sytuacji.

Artykuł 7

Koszty

1. Strona wezwana ponosi wszelkie koszty związane z wykonaniem wniosku.
2. Niezależnie od postanowienia ustępu 1 Strona wzywająca ponosi:
 - a) wynagrodzenia biegłych;
 - b) koszty tłumaczeń pisemnych i ustnych;
 - c) należności i wydatki związane z podróżami osób, o których mowa w artykule 13 oraz osób czasowo przekazywanych zgodnie z artykułem 14;
 - d) koszty ustanowienia i obsługi połączenia wideo, o którym mowa w artykule 11.
3. Jeżeli wykonanie wniosku spowodowałoby poniesienie nadzwyczajnie wysokich kosztów, Strona wzywająca i Strona wezwana przeprowadzają konsultacje w celu określenia warunków wykonania takiego wniosku.

Artykuł 8

Ograniczenia w zakresie korzystania z informacji lub dowodów

1. Strona wezwana może zażądać, aby bez jej uprzedniej zgody Strona wzywająca nie korzystała z informacji lub dowodów uzyskanych na podstawie niniejszej Umowy w dochodzeniu, ściganiu lub postępowaniu innym niż te, które określono we wniosku. Strona wzywająca przestrzega rzeczowego wymogu.
2. Strona wezwana może, po konsultacji ze Stroną wzywającą, zażądać, aby przekazane informacje i dokumentacja lub ich źródła zostały wykorzystane tylko zgodnie z warunkami ustanowionymi przez Stronę wezwaną, w tym dotyczącymi ograniczenia ich dostępności.
3. W przypadku gdy wykonanie wniosku nie jest możliwe bez naruszenia postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, Organ centralny Strony wezwanej zawiadamia o tym Organ centralny Strony wzywającej i następnie Strona wzywająca decyduje, czy mimo to wniosek ma zostać wykonany.
4. Ustępy 1-3 niniejszego artykułu stosuje się do informacji i materiałów przekazanych przez Stronę wzywającą na potrzeby wykonania niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Dowody na terytorium Strony wezwanej

1. Na terytorium Strony wezwanej dozwolone jest zastosowanie środków przymusu, o których mowa w prawie krajowym, wobec osoby, od której należy uzyskać dowody na podstawie niniejszej Umowy, czy to w celu zapewnienia jej stawiaennictwa i odebrania od niej zeznań, czy uzyskania od niej obiektów i przedmiotów, w tym dokumentów, protokołów i dowodów rzeczowych.
2. Na wniosek Strony wzywającej właściwy organ Strony wezwanej informuje z wyprzedzeniem o dacie i miejscu przeprowadzenia dowodu zgodnie z niniejszym artykułem.
3. Strona wezwana zezwala osobom, o których mowa we wniosku, na obecność przy jego wykonywaniu. W zakresie dozwolonym przez prawo krajowe Strona wezwana zezwala tym osobom na zadawanie pytań osobom przesłuchiwanym lub przekazującym dowody.
4. Osoba, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, może odmówić składania wyjaśnień lub zeznań, jeżeli ma do tego prawo na podstawie przepisów prawa krajowego którejkolwiek ze Stron.
5. Jeżeli osoba ta powoła się na prawo do odmowy składania wyjaśnień lub zeznań na mocy prawa krajowego Strony wezwanej, to Strona wezwana rozstrzyga o tym zgodnie ze swoim prawem krajowym. Jeżeli osoba ta powoła się na prawo do odmowy składania wyjaśnień lub zeznań na mocy prawa krajowego Strony wzywającej, to Strona wezwana rozstrzyga o tym zgodnie z informacją uzyskaną od Organu centralnego Strony wzywającej.

Artykuł 10

Informacje o rachunkach bankowych i operacjach związanych z rachunkami bankowymi

1. Wniosek może dotyczyć informacji o rachunkach bankowych lub operacji związanych z rachunkami bankowymi w obszarze objętym prawem tajemnicy bankowej.
2. Wniosek może dotyczyć zablokowania rachunków bankowych powiązanych z osobą fizyczną lub prawną, związaną z ewentualnym przestępstwem będącym przedmiotem dochodzenia lub ścigania.

Artykuł 11

Przesłuchanie w drodze wideokonferencji

1. Jeżeli osoba znajduje się na terytorium jednej ze Stron i właściwy organ drugiej Strony musi ją przesłuchać w charakterze świadka lub biegłego, przesłuchanie może odbyć się w drodze wideokonferencji zgodnie z postanowieniami ustępów 2-7 niniejszego artykułu.
2. We wniosku o przesłuchanie w drodze wideokonferencji, oprócz informacji, o których mowa w artykule 5, należy również zawrzeć przyczyny, dla których stawiennictwo osobiste nie jest pożądane lub możliwe dla świadka lub biegłego, jak również oznaczenie organu lub osób, które będą przeprowadzały przesłuchanie.
3. Na wniosek Strony wzywającej właściwy organ Strony wezwanej kieruje do osoby wezwanej do osobistego stawiennictwa w formie przewidzianej prawem krajowym tej Strony.
4. Do przesłuchań w drodze wideokonferencji stosuje się następujące zasady:
 - a) właściwy organ Strony wezwanej jest obecny przy przesłuchaniu, w razie potrzeby wraz z tłumaczem. Właściwy organ Strony wezwanej odpowiada za potwierdzenie tożsamości osoby przesłuchiwanej oraz za zapewnienie przestrzegania podstawowych zasad porządku prawnego Strony wezwanej;
 - b) właściwe organy Stron uzgadniają środki, które należy podjąć, aby zapewnić bezpieczeństwo osoby przesłuchiwanej;
 - c) przesłuchanie prowadzi bezpośrednio właściwy organ Strony wzywającej. Właściwy organ Strony wezwanej zapewnia, aby przesłuchanie było prowadzone zgodnie z prawem krajowym Strony wezwanej;
 - d) na wniosek Strony wzywającej lub osoby przesłuchiwanej Strona wezwana zapewnia pomoc tłumacza dla osoby przesłuchiwanej w razie potrzeby;
 - e) osoba przesłuchiwana może skorzystać z prawa do odmowy składania zeznań, jeżeli prawo to przysługuje jej na podstawie prawa krajowego Strony wzywającej lub wezwanej.
5. Bez uszczerbku dla wszelkich uzgodnionych środków bezpieczeństwa dla osób, właściwy organ Strony wzywającej sporządza zapis z przesłuchania świadka, w którym należy zawrzeć informacje o dacie i miejscu przesłuchania, tożsamości osoby przesłuchiwanej, tożsamościach i stanowiskach innych osób uczestniczących w przesłuchaniu i będących przedstawicielami Strony wezwanej, wszelkich przyrzeczeniach i pouczeniach, jak też opis warunków technicznych, w których przeprowadzono przesłuchanie. Protokół składa się zgodnie z artykułem 2 niniejszej Umowy.

6. Jeżeli świadkowie lub biegli przesłuchani na terytorium Strony wezwanej na podstawie niniejszego artykułu złożą fałszywe zeznania, właściwy organ każdej ze Stron podejmuje niezbędne środki tak, jakby przesłuchanie przeprowadzono w trybie przewidzianym prawem krajowym tej Strony.
7. Jeżeli świadkowie lub biegli przesłuchani na terytorium Strony wezwanej na podstawie niniejszego artykułu będą uchylać się od stawienia, składania zeznań czy też wykonywania czynności, właściwy organ Strony wezwanej podejmuje niezbędne środki tak, jakby przesłuchanie przeprowadzono w trybie przewidzianym prawem krajowym tej Strony.
8. Strony mogą również swobodnie stosować postanowienia niniejszego artykułu do przesłuchań osób, przeciwko którym prowadzone jest dochodzenie.

Artykuł 12

Doręczenia dokumentów

1. Strona wezwana doręcza wszelkie dokumenty przekazane na potrzeby doręczeń przez Stronę wzywającą.
2. Strona wzywająca przekazuje wniosek o stawienie osobiste przed właściwym organem na swoim terytorium z wyprzedzeniem wynoszącym przynajmniej 60 dni przed terminem stawienia.

Artykuł 13

Stawienie na terytorium Strony wzywającej

1. W przypadku gdy Strona wzywająca żąda stawienia na swoim terytorium osoby, która nie jest pozbawiona wolności, Strona wzywająca zwraca się do tej osoby o stawienie przed właściwym organem na terytorium Strony wzywającej. Strona wzywająca określa zakres, w jakim zostaną pokryte należności i wydatki tej osoby. Organ centralny Strony wezwanej informuje niezwłocznie Organ centralny Strony wzywającej o odpowiedzi rzeczonoj osoby.
2. Osoba, o której mowa w ustępie 1, która stawia się na terytorium Strony wzywającej w związku z wezwaniem, nie podlega ściganiu, zatrzymaniu ani żadnemu ograniczeniu wolności osobistej na terytorium tej Strony z powodu czynów popełnionych przed opuszczeniem przez nią terytorium Strony wezwanej ani z powodu treści złożonych zeznań. Osoba ta nie jest zobowiązana do składania zeznań na okoliczności inne niż te, określone we wniosku.
3. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli osoba, która stawiała się, nie opuściła terytorium Strony wzywającej, mając taką możliwość, w ciągu 15 kolejnych dni

od dnia, w którym właściwy organ poinformował ją, że jej obecność nie jest już konieczna, albo jeżeli po opuszczeniu tego terytorium dobrowolnie tam powróciła.

4. Osoba wezwana do stawiennictwa na podstawie niniejszego artykułu, która nie stawiała się na terytorium Strony wzywającej, nie może być poddana żadnym karom lub środkom przymusu na terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 14

Czasowe przekazywanie osób pozbawionych wolności jako świadków

1. Osoba pozbawiona wolności na terytorium Strony wezwanej, której obecność na terytorium Strony wzywającej jest żądana na potrzeby udzielenia pomocy zgodnie z niniejszą Umową, jest czasowo przekazywana w tym celu z terytorium Strony wezwanej na terytorium Strony wzywającej, jeżeli osoba, jak też Organy centralne obu Stron wyrażą na to zgodę.
2. Osoba pozbawiona wolności na terytorium Strony wzywającej, której obecność na terytorium Strony wezwanej jest żądana na potrzeby udzielenia pomocy zgodnie z niniejszą Umową, jest czasowo przekazywana z terytorium Strony wzywającej na terytorium Strony wezwanej, jeżeli osoba, jak też Organy centralne obu Stron wyrażą na to zgodę.
3. Na potrzeby ustępu 1 niniejszego artykułu:
 - a) Strona wzywająca jest upoważniona i zobowiązana do utrzymania pozbawienia wolności osoby przekazywanej, chyba że Strona wezwana zezwoli na inne postępowanie;
 - b) Strona wzywająca przeprowadza powrót osoby przekazywanej do dyspozycji Strony wezwanej bez dodatkowych formalności, jak tylko zezwoli na to okoliczności lub zgodnie z innymi postanowieniami obu Organów centralnych;
 - c) okres pozbawienia wolności na terytorium Strony wezwanej zalicza się na poczet pozbawienia wolności, które dana osoba odbywa lub będzie odbywać na terytorium Strony wzywającej.
4. Na potrzeby ustępu 2 niniejszego artykułu:
 - a) Strona wezwana jest upoważniona i zobowiązana do utrzymania pozbawienia wolności osoby przekazywanej, chyba że Strona wzywająca zezwoli na inne postępowanie;
 - b) Strona wezwana przeprowadza powrót osoby przekazywanej do dyspozycji Strony wzywającej bez dodatkowych formalności, jak tylko zezwoli na to okoliczności lub zgodnie z innymi postanowieniami obu Organów centralnych;

- c) okres pozbawienia wolności na terytorium Strony wzywającej zalicza się na poczet pozbawienia wolności, które dana osoba odbywa lub będzie odbywać na terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 15

Ustalenie miejsca przebywania lub tożsamości osób albo miejsca znajdowania się obiektów i przedmiotów

Jeżeli Strona wzywająca wnosi o ustalenie na terytorium Strony wezwanej miejsca przebywania lub tożsamości osób albo miejsca znajdowania się obiektów, Strona wezwana dokłada wszelkich starań, aby ustalić miejsce przebywania lub tożsamość takich osób albo miejsce znajdowania się takich obiektów.

Artykuł 16

Wejście do określonego miejsca, przeszukanie i zajęcie

1. Strona wezwana wykonuje wniosek o wejście do określonego miejsca, przeszukanie i zajęcie, jeżeli wniosek zawiera informacje uzasadniające go na podstawie prawa krajowego Strony wezwanej.
2. Strona wezwana przekazuje wnioskowane przez Stronę wzywającą informacje dotyczące okoliczności wejścia do określonego miejsca, przeszukania i zajęcia obiektu oraz dozoru nad nim. W szczególności Strona wzywająca może zażądać, aby każdy funkcjonariusz, który sprawuje dozór nad przedmiotem, identyfikował przedmiot oraz ewidencjonował nieprzerwany dozór nad nim i zmiany dotyczące statusu przedmiotu.

Artykuł 17

Przechwytywanie komunikacji

Strona wezwana wykonuje wniosek o przechwycenie komunikacji, jeżeli wniosek zawiera informacje uzasadniające go na podstawie prawa krajowego Strony wzywającej.

Artykuł 18

Zwrot obiektów i przedmiotów

Na żądanie Organu centralnego Strony wezwanej Strona wzywająca zwraca, tak szybko, jak to możliwe, wszelkie obiekty lub przedmioty przekazane jej na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 19

Przedstawienie informacji o prawie krajowym i praktyce wymiaru sprawiedliwości

1. Organy centralne Stron na żądanie przekazują sobie wzajemnie informacje dotyczące przepisów prawa karnego obowiązujących na ich terytorium, jak też o praktyce organów wymiaru sprawiedliwości oraz, w razie potrzeby, treść przepisów prawa krajowego.
2. Żądań wynikających z niniejszego artykułu nie uznaje się za wnioski.

Artykuł 20

Ochrona danych osobowych

1. W rozumieniu niniejszej Umowy:
 - a) "dane osobowe" oznaczają wszelkie przekazywane w wykonaniu niniejszej Umowy informacje, które dotyczą zidentyfikowanej lub dającej się zidentyfikować osoby fizycznej;
 - b) "Strona przekazująca dane" oznacza Stronę, która przekazuje dane osobowe;
 - c) "Strona otrzymująca dane" oznacza Stronę, która otrzymuje dane osobowe.
2. Strona otrzymująca dane zapewnia ochronę danych osobowych na poziomie nie niższym niż wynika to z prawa krajowego Strony przekazującej dane.
3. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie organom właściwym do wykonywania niniejszej Umowy i wykorzystywane wyłącznie w celu jej wykonania.
4. Dane osobowe podlegają usunięciu niezwłocznie po ustaniu celu, dla którego zostały przekazane, z zastrzeżeniem przepisów prawa krajowego Strony otrzymującej dane, dotyczących okresu przechowywania akt postępowań karnych. Strona przekazująca dane jest powiadamiana o usunięciu przekazanych przez nią danych.
5. Strona przekazująca dane jest odpowiedzialna za prawidłowość przekazywanych danych. Strona ta bez zbędnej zwłoki zawiadamia Stronę otrzymującą dane o danych, które okazały się nieprawidłowe lub których przekazanie było niezgodne z

prawem; w takim przypadku Strona otrzymująca dane ma obowiązek odpowiednio sprostować albo usunąć takie dane.

6. Każda ze Stron zapewnia, stosując odpowiednie do tego środki techniczne i organizacyjne, odpowiedni stopień zabezpieczenia przetwarzanych danych osobowych, w szczególności przed nieuprawnionym udostępnieniem lub usunięciem. Strony informują się wzajemnie o przypadkach naruszenia ochrony danych osobowych mogącego powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób, których dane zostały przekazane, i podejmują wszelkie możliwe działania w celu usunięcia skutków takiego naruszenia.
7. Na wniosek Strony przekazującej dane Strona otrzymująca dane informuje ją o zakresie i sposobie wykorzystania danych osobowych.
8. Bez uszczerbku dla ustępu 9, każda ze Stron informuje, zgodnie z jej prawem krajowym, osobę, której dane osobowe zostały przekazane, o przetwarzaniu tych danych, w szczególności komu, w jakim celu i w oparciu o jaką podstawę prawną zostały one przekazane, o przewidywanym okresie ich przechowywania, a także o przysługujących tej osobie prawach takich jak prawo dostępu do danych, żądania ich sprostowania lub usunięcia oraz prawie wniesienia środka prawnego do organu właściwego, jeżeli osoba ta uważa, że jej prawa do ochrony danych osobowych zostały naruszone.
9. Każda ze Stron może ograniczyć lub odstąpić od realizacji obowiązków lub praw, o których mowa w ustępie 8, jeśli ich wykonanie mogłoby utrudniać albo uniemożliwiać prowadzenie postępowania karnego, którego wniosek dotyczy.
10. Każda ze Stron zapewnia, zgodnie ze swoim prawem krajowym, by osoba, której dane zostały przekazane w wykonaniu niniejszej Umowy, i która uważa, że jej prawa do ochrony danych osobowych zostały naruszone wskutek niezgodnego z prawem ich przetwarzania, miała prawo do wniesienia środka prawnego do właściwego organu lub sądu.

Artykuł 21

Legalizacja

Pisma i dokumenty przekazywane na podstawie niniejszej Umowy są wyłączone z wymogu legalizacji.

Artykuł 22

Zgodność z innymi umowami

Postanowienia niniejszej Umowy nie stoją na przeszkodzie, aby Strony udzielały sobie pomocy na podstawie innych odpowiednich umów międzynarodowych, mających między nimi zastosowanie albo uzgodnionych dotychczas praktyk.

Artykuł 23

Rozstrzyganie sporów

1. Organy centralne Stron w razie potrzeby prowadzą konsultacje, tak aby zapewnić jak największą skuteczność niniejszej Umowy. Organy centralne mogą również uzgodnić takie środki praktyczne, jakie mogą okazać się istotne dla ułatwienia wdrożenia niniejszej Umowy.
2. Strony rozstrzygają wszelkie spory wynikające między nimi, a dotyczące interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy, w sposób polubowny, w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 24

Zmiany

1. Umowę niniejszą można zmienić w formie pisemnej za porozumieniem Stron.
2. Zmiany wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po dacie otrzymania ostatniego zawiadomienia, za pomocą którego Strony zawiadamiają siebie nawzajem w drodze dyplomatycznej o zakończeniu procedur wymaganych w tym celu w ramach ich porządków prawnych.

Artykuł 25

Wejście w życie

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji.
2. Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po dniu, w którym Strony wymieniają między sobą dokumenty ratyfikacyjne.

Artykuł 26

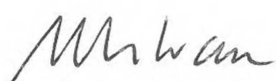
Okres obowiązywania i wypowiedzenie

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w dowolnym czasie za pomocą pisemnego zawiadomienia przekazanego drugiej Stronie w drodze dyplomatycznej. Wypowiedzenie wchodzi w życie pierwszego dnia szóstego miesiąca po dniu, w którym otrzymano takie zawiadomienie i nie wpływa na rozpatrywanie złożonych już wniosków.

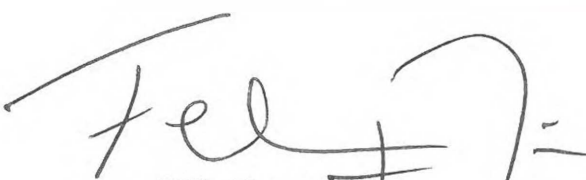
Na dowód czego należycie upoważnieni do tego Pełnomocnicy Stron podpisali niniejszą Umowę.

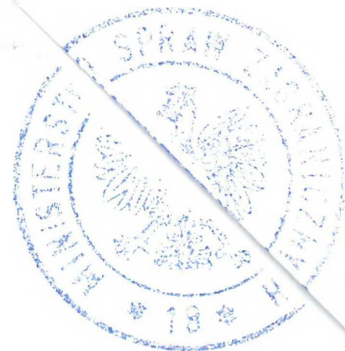
Podpisano w mieście Lima, dnia 28 maja 2025 roku, w dwóch egzemplarzach każdy w języku polskim, hiszpańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne i ważne. W przypadku rozbieżności w ich interpretacji, tekst w języku angielskim uważany będzie za rozstrzygający.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Anna Radwan-Röhrenschef,
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

W imieniu Republiki Peru

Félix Denegri Boza,
Wiceminister Spraw Zagranicznych

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/odpisem

Warszawa dnia 5.06.2025r.

Juliusz Juchniewicz

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY